

2. URBEANU heeft verder aangetoond, dat in de voedingsmiddelen behalve minerale en plantenzure kaliumzouten bovendien organische kaliumverbindingen voorkomen, die door hunne physische, chemische en physiologische eigenschappen van de bekende zouten scherp onderscheiden zijn.

3. Uit maïs en uit groenten heeft URBEANU twee verschillende dergelijke verbindingen afgescheiden. Toevoeging van een van deze stoffen aan het voedsel was voldoende om de zieke dieren van hun z.g.n. avitaminose te doen genezen.

4. In de planten kunnen geen eiwitstoffen gevormd worden zonder de medewerking van kaliumzouten. Dit feit maakt het zeer waarschijnlijk, dat ook in het dierenrijk het kalium een belangrijke rol speelt bij de assimilatie van het eiwit, en dat in de eerste plaats op de spieren en de zenuwen het ontbreken van de benodigde hoeveelheid kalium in het voedsel een nadeeligen invloed kan uitoefenen.

Den Haag, 14 Juni 1920.

J. DE GROOT SR.

DE ZIEKENVERPLEGING IN FRANKRIJK.

Met groote verwondering las ik onder de rubriek „Buitenland” in nummer 24 van dit *Tijdschrift* bldz. 2182, overgenomen uit de *Deutsche medizin. Wochenschrift*, dat WALTHER, voorzitter van het laatste te Parijs gehouden Chirurgen-Congres had gezegd, dat in de Fransche ziekenhuizen soms zelfs toestellen ontbreken tot het ontsmetten van instrumenten. Als lid van genoemd congres was ik aanwezig bij de rede van prof. WALTHER. Door deze is gezegd, dat hij hoopte, dat in de toekomst alle vredesziekenhuizen zouden worden voorzien van moderne laboratoria en röntgeninstallaties, zooals vele ambulances en ziekenhuizen van den oorlog bezaten, een wensch, die voor onze ziekenhuizen ook wel eens mocht worden uitgesproken.

Dat in de chirurgische afdeling van een Fransch ziekenhuis volgens de *Deutsche mediz. Wochenschrift*, water, verbandstoffen en een pan om instrumenten uit te koken zouden kunnen ontbreken, is toch te mal om „au sérieux” te kunnen worden genomen.

Het zou toch wel gewenscht zijn, alvorens anti-Fransche uitingen uit Deutsche bladen over te nemen, zich eerst te overtuigen van de juistheid dezer beweringen.

Rotterdam, 14 Juni 1920.

A. VAN TIENHOVEN.

BRIEFWISSELING.

NEDERLANDSCHE GENEESKUNDIGEN IN ZUID-AFRIKA.

Door tusschenkomst der Nederlandsch Zuid-Afrikaansche Vereeniging ontvingen wij een schrijven van den Afrikaanschen arts dr. H. J. STEIJN te Bloemfontein, waarin deze de aandacht er op vestigt, dat in de stad Bloemfontein benoemd moet worden een geneeskundig ambtenaar voor den gezondheidsdienst. De voorwaarden zijn de volgende: De aan te stellen dokter moet een certificaat bezitten gelijkstaande aan het Engelsche diploma van „State medicine”, moet dus een of ander diploma hebben in de gezondheidsleer en moet ervaring hebben omtrent de administratie van het gezondheidsdepartement van een stad. Hij moet zich binnen één jaar na zijn aanstelling het Engelsch of Nederlandsch eigen maken. Hem worden vergoed de reiskosten naar Bloemfontein. Zijn jaarwedde bedraagt 700 pond sterling per jaar met drie jaarlijksche verhoogingen stijgend tot 1000 pond. Voorts ontvangt hij per jaar 150 pond voor het onderhoud van een automobiel, die hij zich zelf moet aanschaffen.

Dr. STEIJN, die in Nederland gestudeerd heeft, zou gaarne zien, dat deze betrekking werd bekleed door een Nederlandsch arts of door een Afrikaander. Daar hij zelf lid is van den raad, die over deze benoeming heeft te beslissen, zal hij natuurlijk al zijn invloed aanwenden in die richting. Hij verzoekt ons derhalve, de aandacht onzer lezers op deze betrekking te vestigen, opdat niet weder een Engelschman daarmede belast wordt. Volgaarne voldoen wij aan dit verzoek en hopen, dat er onder onze jongere lezers, hetzij een jong Nederlandsch arts, hetzij een Zuid-Afrikaansch student,

die bijna afgestudeerd is, iemand te vinden is, die lust en energie heeft om zich in dat stamverwante land te gaan vestigen en aldaar een zeker belangrijken werkkring te vinden. Gegadigden moeten hun sollicitatie inzenden aan den stadsclerk te Bloemfontein zoo spoedig mogelijk met zooveel mogelijk aanbevelingen en gegevens.

In verband met het bovenstaande willen wij tevens onder de aandacht onzer lezers brengen, dat in de Staatscourant der Unie van Zuid-Afrika van 19 Maart 1920 een oproep heeft gestaan voor geneeskundige ambtenaren in dienst van het departement van volksgezondheid in Zuid-Afrika. Daarin werden gevraagd: Een assistent-ambtenaar van gezondheid voor Oost-Londen, een geneeskundig inspecteur voor Kaapstad voor de bestrijding der tuberculose, een geneeskundig inspecteur voor Pretoria voor de bestrijding der geslachtsziekten, een assistent-patholoog voor Kaapstad voor pathologie en bacteriologie, en een gouvernements-havenarts voor Kaapstad. De voorzitter van den Centralen Gezondheidsraad te Utrecht, door wiens vriendelijke tusschenkomst wij dat stuk ontvingen, deelt ons mede, dat hem bekend is, dat voor registratie als geneeskundige of als tandarts in de Unie van Zuid-Afrika de Nederlandsche arts- en tandartsdiploma's erkend worden.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Instructies van gemeente-geneesheeren.

Zooals men weet, handelt een afzonderlijke afdeling (artt 32—38) der Armenwet van 1912 over de geneeskundige armenverzorging, waarbij de gemeentebesturen verplicht worden een verordening te maken tot regeling der geneeskundige armenzorg, en een instructie voor den geneeskundige of de vroedvrouw moet worden opgesteld, regelend de bezoldiging, de schorsing en het ontslag; afschrift daarvan moet worden gezonden aan den inspecteur van het staatstoezicht op de volksgezondheid, die daartegen bezwaren kan inbrengen bij Gedeputeerde Staten der provincie. Ook Gedeputeerde Staten ontvangen die verordeningen en instructies ter goedkeuring. Ontslag van een gemeente-geneesheer of vroedvrouw, anders dan op eigen verzoek, moet met redenen omkleed worden en is onderworpen aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Sedert de invoering dezer wet bevat het jaarlijksch verslag over de verrichtingen aangaande het armbestuur geregeld mededeelingen omtrent gevallen, die zich met betrekking dezer artikelen hebben voorgedaan. Het onlangs, als bijlage van de *Handelingen der Staten-Generaal* verschenen *Verslag over 1917* bevat nu slechts zeer weinig op dit gebied, n.l. alleen maar één mededeeling van Gedeputeerde Staten van Zuid-holland.

De geneeskundige inspecteur der volksgezondheid heeft n.l. bij Gedeputeerde Staten bezwaren ingebracht tegen de instructie voor den gemeente-geneesheer te Oudewater. De inspecteur had o. a. bezwaar tegen een bepaling in de instructie, volgens welke alleen on- en minvermogenden voor kosteloze vaccinatie in aanmerking zouden komen. Aangezien het onderwerp dezer bepaling niet behoort tot het terrein der geneeskundige armenverzorging, maar tot dat der gezondheidspolitie, achtten Gedeputeerde Staten zich niet bevoegd daaromtrent een beslissing te nemen, die zou steunen op de Armenwet. Niettemin deelden Gedeputeerde Staten het gemeentebestuur mede, dat het bezwaar van den inspecteur hun juist voorkwam. Omdat art. 18 der wet van 4 December 1872 (besmettelijke ziekwet) met armenzorg niets te maken heeft, behoort de daar bedoelde gelegenheid tot kosteloze inenting en herinenting voor ieder open te staan. Op verzoek van Gedeputeerde Staten werd de bepaling overeenkomstig den wensch van den inspecteur gewijzigd.

Met dezen mageren oogst uit het bedoelde verslag moeten wij voor deze maal volstaan.